Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

20 декември 2017 година*

„Преюдициално запитване — Процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти — Национално законодателство, с което се уточнява или въвежда забрана за предлагане на игри, лотарии и залагания без необходимото разрешение и с което се въвежда забрана за рекламиране на игри, лотарии и залагания, предлагани без необходимото разрешение“

По дело C-255/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от København byret (Районен съд Копенхаген, Дания) с акт от 19 април 2016 г., постъпил в Съда на 2 май 2016 г., в рамките на наказателното производство срещу

**Bent Falbert,**

**Poul Madsen,**

**JP/Politikens Hus A/S,**

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев, S. Rodin (докладчик) и E. Regan, съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 май 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за P. Madsen, B. Falbert и JP/Politikens Hus A/S, от S. MacMahon Baldwin и M. Dittmer, advokater,

– за датското правителство, от M. Wolff, M. N. Lyshøj, C. Thorning и J. Nymann-Lindegren, в качеството на представители,

– за португалското правителство, от L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, A. Silva Coelho и P. de Sousa Inês, в качеството на представители,

* Език на производството: датски.

– за румънското правителство, от L. Lițu и R. H. Radu, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от H. Tserepa-Lacombe, Й. Маринова, L. Grønfeldt, U. Nielsen и G. Braga da Cruz, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 26 юли 2017 г.,

постанови настоящото

## Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 1, точки 1, 2, 5 и 11 и член 8, параграф 1 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207), изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г. (ОВ L 217, 1998 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 282) (наричана по-нататък „Директива 98/34“).

2 Запитването е отправено в рамките на наказателно производство, образувано срещу г-н Bent Falbert, г-н Poul Madsen и JP/Politikens Hus A/S за това, че в датския всекидневник Ekstra Bladet, както и на уебсайтовете на този всекидневник са публикували реклами за онлайн игри, за които не е било издадено разрешение от компетентния орган.

### Правна уредба

#### *Правото на Съюза*

3 Член 1 от Директива 98/34 гласи:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1) „продукт“, всеки промишлен продукт и всеки селскостопански продукт, включително и рибни продукти;

2) „услуга“: каквато и да е услуга на информационното общество, тоест, каквато и да е услуга, нормално предоставяна срещу възнаграждение, от разстояние, чрез електронно средство и по индивидуална молба от получателя на услугите.

За целите на настоящата дефиниция:

– „от разстояние“ означава, че тази услуга се предоставя без страните да присъстват едновременно на едно и също място,

– „чрез електронни средства“ означава, че услугата се изпраща първо и се получава по местоназначение чрез електронно оборудване за обработка (включително цифрово компресиране) и съхранение на данни и се пренася изцяло, предава и получава изцяло чрез кабел, радио, оптични средства или други електромагнитни средства,

– „по индивидуална молба на получателя на услугите“ означава, че услугата се предоставя чрез пренос на данни по индивидуална молба.

Индикативен списък на услугите, [които не са] предмет на настоящата дефиниция[,] е установен в приложение V.

[…]

5) „правило за услуги“ — изискване от общ характер, свързано с предприемането и упражняването на дейности за услуги според значението на точка 2, и по-специално разпоредби относно доставчиците на услуги, услугите и получателите на услугите, като се изключат всякакви правила, които не са специално насочени към услугите, определени в тази точка.

[…]

За целите на настоящото определение:

– едно правило се счита за специално насочено към услугите на информационното общество, когато, взимайки предвид причините за него и оперативната му част, конкретната цел и предмет на всички или някои от отделните му разпоредби е да регулира такива услуги по ясен и целенасочен начин,

– едно правило не се счита за специално насочено към услугите на информационното общество, ако дава отражение върху тези услуги само по имплицитен начин или инцидентно;

[…]

11) „технически регламент“ — техническа спецификация и други изисквания или правила за услуги, включващи съответни административни разпоредби, спазването на които е задължително, юридически или фактически, в случаите на маркетинг, предоставяне на услуги, установяване на оператор за услуги или използване в държава членка или в голяма част от нея, както законите, [подзаконовите] или административните разпоредби на държавите членки, с изключение на тези, предвидени в член 10, забраняващи производството, вноса, маркетинга или използването на един продукт или забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги.

Фактически техническите регламенти включват:

– законови, подзаконови или административни разпоредби на държава членка, които се отнасят или за техническото специфициране или за други изисквания или правила за услуги, или до професионални кодекси или кодекси на практиките, които на свой ред се отнасят до техническото специфициране или до други изисквания или правила за услуги, при спазването[…] на които се налага презумпцията за съответствие със задълженията, наложени от посочените по-горе законови, подзаконови или административни разпоредби,

[…]

– технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, които са свързани с фискални или финансови мерки, даващи отражение върху потреблението на продукти или услуги чрез стимулиране на спазването на такива технически

спецификации или други изисквания или правила за услуги; техническите спецификации или други изисквания или правилата за услуги, свързани с националните социално-осигурителни системи не се включват.

[…]“.

4 Член 8, параграф 1 от тази директива предвижда:

„При условията, предмет на член 10, държавите членки незабавно предоставят на Комисията всички проекти за технически регламенти, с изключение, когато те само транспонират пълния текст на международен или европейски стандарт, в който случай информацията относно съответния стандарт е достатъчна; те също така предоставят на Комисията възможност да [получи] изявление за причините за необходимостта от прилагане на техническия регламент, когато това не е разяснено в проекта“.

### *Датското право*

5 Член 10 от lov om visse spil, lotterier og væddemål (Закон за някои игри, лотарии и залагания, наричан по-нататък „Законът за игрите“), в приложимата за спора в главното производство редакция, а именно тази вследствие на lov nr. 204 om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål og andre love og om ophævelse af lov om væddemål i forbindelse med heste og hundevæddeløb (Закон № 204 за изменение на Закона за някои игри, лотарии и залагания и на други закони и за отмяна на Закона за залаганията на конни и кучешки надбягвания) от 26 март 2003 г. (наричан по-нататък „Законът за изменение“), гласи следното:

„1. Наказание глоба или лишаване от свобода до шест месеца се налага на всеки, който умишлено или поради груба небрежност:

1º) предлага хазартни игри, лотарии или залагания в Дания, без да притежава разрешение по член 1;

2º) посредничи при участие в хазартни игри, лотарии или залагания, които не са обхванати от разрешението по член 1.

[…]

3. Глоба се налага на всеки, който умишлено или поради груба небрежност:

[…]

3º) рекламира хазартни игри, лотарии или залагания, които не са обхванати от разрешението по член 1“.

6 Съгласно член 1, параграф 1 от Закона за игрите министърът по данъчните въпроси е оправомощен да издава разрешение за хазартни игри, лотарии и залагания, което съгласно член 2, параграф 1 от посочения закон може да бъде предоставяно само на едно дружество.

7 В обяснителния меморандум към законопроекта, въз основа на който е приет Законът за изменение, преследваните с член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите цели са изложени както следва:

„Предлага се забрана на рекламата на хазартни игри, лотарии и залагания, които не са разрешени съобразно този закон.

Тази промяна съответства на действащата понастоящем забрана, съдържаща се в член 12, параграф 3 от Закона за залаганията на конни надбягвания, но с нея се внася уточнение в член 10, параграф 4 от Закона за залаганията и лотариите.

Целта на забраната е да се защитят организаторите на хазартни игри, притежаващи разрешение от датските власти, от конкуренцията на дружества, които нямат такова разрешение и следователно не могат правомерно да предлагат хазартни игри в Дания или да осъществяват посредничество във връзка с тях.

По смисъла на този закон реклама означава всякаква форма на разгласяване или предоставяне на информация относно дейността и търговското предлагане на услуги от организатори на хазартни игри.

Забраната обаче не се прилага за посочване в редакционни материали на печатни или цифрови медии.

Тази забрана се прилага независимо от медията. Следователно рекламата е еднакво забранена в печатните медии, по радиото, телевизията и в цифровите медии, например под формата на рекламни банери.

В приложение на член 10, параграф 3, точка 3 е забранена и рекламата на дейността на организаторите на хазартни игри, и по-специално на техните уебсайтове, адреси и пр.“

**Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос**

8 Г-н Falbert и г-н Madsen са съответно бившият и настоящият главен редактор на датския всекидневник Ekstra Bladet, който е собственост на дружеството JP/Politikens Hus.

9 Пред запитващата юрисдикция срещу подсъдимите се води наказателно производство по обвинение, че са нарушили по-специално член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите, като във всекидневника Ekstra Bladet и на уебсайтовете на този всекидневник, например на „www.ekstrabladet.dk“ и „www.ekstrabladet.tv“, са публикували реклами за букмейкъри, които предлагат хазартни игри и залагания в Дания, без да са получили разрешение за целта.

10 Запитващата юрисдикция иска да установи дали Законът за изменение трябва да се квалифицира като „технически регламент“ по смисъла на Директива 98/34, а оттам и дали той е трябвало да бъде нотифициран на Комисията съгласно член 8, параграф 1 от посочената директива.

11 Според тази юрисдикция следва по-конкретно да се определи, както поддържат подсъдимите в хода на образуваното пред нея производство, дали Законът за изменение е „правило за услуги“ по смисъла на член 1, точка 5 от Директива 98/34, доколкото е специално насочен към услугите на информационното общество.

12 В това отношение посочената юрисдикция отбелязва, че преди влизането в сила на Закона за изменение е било забранено само организирането на хазартни игри в Дания от чуждестранни организатори посредством физически канали за продажба и че видно от подготвителните работи по този закон, той има за цел и предмет да разшири обхвата на забраната за организиране на хазартни игри в Дания от чуждестранни организатори и по отношение на игрите, предлагани онлайн.

13 Запитващата юрисдикция смята, че след като Законът за изменение цели да разшири обхвата на вече съществуващата забрана по отношение на нови услуги, а именно предлаганите онлайн играли услуги, то той не дава отражение върху онлайн предлагането и съответната реклама на

хазартни игри само „по имплицитен начин или инцидентно“. Напротив, става въпрос за правна уредба, която се отнася до достъпа до нови услуги на информационното общество, а както следва от подготвителните работи по приемането на Директива 98/34, последната изисква такава правна уредба да бъде нотифицирана на Комисията. В това отношение е без значение фактът, че вследствие на Закона за изменение е забранено посредничеството при участие в хазартни игри, независимо дали са предлагани онлайн или офлайн.

14 При тези обстоятелства København byret (Районен съд Копенхаген, Дания) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„В случая има ли правило, подлежащо на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 във връзка с член 1, точки 1, 2, 5 и 11 от [Директива 98/34], като се има предвид следното:

а) приет е Закон за изменение на Закона за някои игри, лотарии и залагания, с който следва да се въведе разпоредба, предвиждаща наказателна отговорност в частност за всеки, който умишлено или поради груба небрежност „предлага хазартни игри, лотарии или залагания в Дания, без да притежава разрешение по член 1“, както и за всеки, който умишлено или поради груба небрежност „рекламира хазартни игри, лотарии или залагания, които не са обхванати от разрешението по член 1“,

и

б) мотивите към проекта на Закона за изменение показват, че целта на горепосочените криминализиращи разпоредби е да се уточни или въведе забрана за предлагането на пряко насочени към датския пазар онлайн игри от дружества за хазартни игри извън Дания, като, наред с другото, се забрани рекламирането по-конкретно на игри, предлагани онлайн от дружества извън Дания, доколкото, видно от същите мотиви, няма съмнение, че съгласно разпоредбите преди измененията съответната дейност на дружество за хазартни игри извън Дания е незаконна, ако същото използва канали за продажба, при които свързаните с игрите устройства физически се продават на територията на Дания; повече спорове обаче повдига въпросът дали хазартните игри, които не са с произход от Дания, но са предназначени за участници в Дания, макар физически да се намират извън нейната територия, също са обхванати от тези разпоредби; следователно е необходимо да се изясни дали този начин на провеждане на хазартни игри попада в обхвата на посочените разпоредби. От мотивите личи още, че се предлага въвеждането на забрана за рекламиране на хазартни игри, лотарии и залагания, за които не е налице разрешение по този закон, и че изменението е в съответствие с действащата понастоящем забрана по член 12, параграф 3 от Закона за залаганията на конни надбягвания, но представлява уточнение на член 10, параграф 4 от понастоящем отменения Закон за залаганията и лотариите. Освен това съгласно мотивите целта на забраната е да се защитят доставчиците на хазартни игри, притежаващи разрешение от датските власти, от конкуренцията на дружества, които нямат такова разрешение и следователно не могат правомерно да предлагат хазартни игри в Дания или да осъществяват посредничество във връзка с тях?“.

**По преюдициалния въпрос**

15 С преюдициалния въпрос запитващата юрисдикция иска да установи дали член 1 от Директива 98/34 трябва да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която предвижда наказателни санкции за предлагането на хазартни игри, лотарии или залагания в Дания без необходимото разрешение, както и за рекламирането на хазартни игри, лотарии или залагания, за които не е издадено разрешение, е технически регламент по смисъла на член 1, който подлежи на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 от посочената директива.

16 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика националните разпоредби, с които само се предвиждат условия за установяването и предоставянето на услуги от предприятията, каквито са разпоредбите, обвързващи упражняването на дадена професионална дейност с предварителното издаване на разрешение, не са технически регламенти по смисъла на член 1, точка 11 от Директива 98/34 (вж. в този смисъл по-специално решения от 4 февруари 2016 г., Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, т. 76 и от 1 февруари 2017 г., Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, т. 26).

17 В случая следва да се приеме, както отбелязва генералният адвокат в точки 31 и 32 от заключението си, че доколкото национална разпоредба като член 10, параграф 1, точка 1 от Закона за игрите предвижда санкции за предлагането на хазартни игри без предварително разрешение, тя трябва да бъде квалифицирана като „разпоредба, обвързваща упражняването на тази дейност с предварителното издаване на разрешение“ по смисъла на цитираната в предходната точка съдебна практика.

18 Поради това подобна разпоредба не попада в обхвата на понятието „технически регламент“, определено в член 1 от Директива 98/34.

19 Що се отнася до въпроса дали член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите, предвиждащ санкции за рекламирането на неразрешени хазартни игри, е „технически регламент“ по смисъла на член 1 от Директива 98/34, подлежащ на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 от нея, следва да се отбележи най-напред, че макар член 10, параграф 1, точка 1 от Закона за игрите, предвиждащ санкции за предлагането на хазартни игри без предварително разрешение, да е тясно свързан с член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите, доколкото тази разпоредба предвижда санкции за рекламирането на такива неразрешени игри, от това все пак не следва, че последната разпоредба трябва да бъде квалифицирана като „разпоредба, обвързваща упражняването на тази дейност с предварителното издаване на разрешение“ по смисъла на припомнената в точка 16 от настоящото решение съдебна практика. Всъщност въпреки наличието на тясна връзка между тях такива разпоредби имат различна функция и различно приложно поле (вж. в този смисъл решение от 13 октомври 2016 г., M. и S., C-303/15, EU:C:2016:771, т. 28).

20 На следващо място е важно да се отбележи, че от предоставената на Съда преписка не става ясно дали със Закона за изменение, с който е въведен член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите, предвиждащ санкции за неразрешени хазартни игри, е изменена действащата преди това правна уредба относно игрите, по-специално като се разширява приложното ѝ поле по отношение на онлайн игрите, предлагани от чуждестранни организатори, или, напротив, с него само е уточнена или пояснена посочената предходна уредба.

21 В тази връзка следва да се отбележи, първо, че това дали забраната за рекламиране на неразрешени игри като предвидената в член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите, по-специално по отношение на предлаганите от чуждестранни организатори онлайн хазартни игри, вече е била предвидена в предходната правна уредба относно игрите, поради което Законът за изменение само е пояснил тази забрана, или, напротив, последната е въведена в Закона за игрите със Закона за изменение, е въпрос от националното право, който е от компетентността на запитващата юрисдикция (вж. в този смисъл решение от 21 април 2005 г., Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, т. 83).

22 Второ, следва да се припомни, че законопроектът, въз основа на който е приет Законът за изменение, би подлежал на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 от Директива 98/34 само ако с него в член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите се въвежда забраната за рекламиране на неразрешени игри, по-специално на предлаганите онлайн от чуждестранни организатори хазартни игри.

23 Всъщност, за да бъде нова национална уредба приета за технически регламент, подлежащ на нотифициране съгласно Директива 98/34, тя не трябва само да възпроизвежда или заменя — без да добавя технически спецификации или други нови или допълнителни изисквания — вече съществуващи и надлежно нотифицирани на Комисията технически регламенти (вж. в този смисъл решение от 21 април 2005 г., Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, т. 85).

24 В случай че със Закона за изменение в член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите се въвежда забраната за рекламиране на неразрешени игри, като по-специално се разширява приложното ѝ поле по отношение на предлаганите онлайн от чуждестранни организатори игри, следва да се провери дали тази разпоредба е „технически регламент“ по смисъла на Директива 98/34.

25 В това отношение е необходимо да се припомни, че понятието „технически регламент“ се отнася до четири категории мерки, а именно, първо — до „техническа спецификация“ по смисъла на член 1, точка 3 от Директива 98/34, второ — до „други изисквания“ съгласно определението в член 1, точка 4 от тази директива, трето — до „правило за услуги“ по член 1, точка 5 от посочената директива и четвърто — до „законите, [подзаконовите] или административните разпоредби на държавите членки, забраняващи производството, вноса, маркетинга или използването на един продукт или забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги“ по смисъла на член 1, точка 11 от същата директива (решения от 4 февруари 2016 г., Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, т. 70 и от 13 октомври 2016 г., M. и S., C-303/15, EU:C:2016:771, т. 18).

26 В случая следва да се провери, на първо място, дали член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите може да бъде квалифициран като „технически регламент“ поради това, че принадлежи към категорията на „правилата за услуги“ по смисъла на член 1, точка 5 от Директива 98/34.

27 Следва да се припомни, че съгласно член 1, точка 2 от посочената директива тази категория „технически регламенти“ обхваща единствено правилата относно услугите на информационното общество, тоест всяка услуга, извършвана от разстояние чрез електронно средство и по индивидуална молба на получателя на услугите (решения от 13 октомври 2016 г., M. и S., C-303/15, EU:C:2016:771, т. 21 и от 1 февруари 2017 г., Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, т. 28).

28 В това отношение следва да се отбележи, че член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите по принцип се отнася до два вида услуги: от една страна, рекламните услуги, за които непосредствено са предвидени санкциите в тази разпоредба, и от друга, игралните услуги, до които се отнася забраната за рекламиране и които са основният предмет на Закона за игрите като цяло.

29 Доколкото се предоставят по-специално по електронен път (онлайн), както рекламните, така и игралните услуги са „услуги на информационното общество“ по смисъла на член 1, точка 2 от Директива 98/34 и поради това отнасящите се до тях правила могат да бъдат квалифицирани като „правила за услуги“ по смисъла на член 1, точка 5 от Директива 98/34.

30 Важно е обаче да се отбележи, че за да бъде квалифицирано като „правило за услуги“, правилото трябва, съгласно определението в член 1, точка 5 от Директива 98/34, да бъде „специално“ насочено към услугите на информационното общество.

31 В случая от акта за преюдициално запитване следва, че запитващата юрисдикция иска да установи дали член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите може да се разглежда като „специално“ насочен към услугите на информационното общество, при положение че по-конкретно в текста на тази разпоредба не са изрично посочени услугите на информационното общество и в него не се провежда разграничение между услугите,

предоставяни съответно офлайн и онлайн. Запитващата юрисдикция отбелязва обаче, че от мотивите към Закона за изменение видимо следва, че този закон цели по-специално да разшири обхвата на посочената разпоредба по отношение на онлайн услугите.

32 В това отношение следва да се отбележи, първо, че съгласно член 1, точка 5, първо тире от Директива 98/34, за да се отговори на въпроса дали дадено правило е специално насочено към услугите на информационното общество, трябва да се вземат предвид както причините за него, така и оперативната му част. Освен това съгласно същата разпоредба не се изисква „конкретната цел и предмет“ на съответното правило като цяло да е регулиране на услугите на информационното общество, тъй като е достатъчно това да е целта или предметът на някои отделни негови разпоредби.

33 Следователно, макар от текста на национално правило да не следва, че то, поне отчасти, цели да регулира конкретно услугите на информационното общество — например доколкото в текста му, както е в случая по настоящото дело, не се провежда разграничение между услугите, предоставяни съответно офлайн и онлайн — този предмет може все пак ясно да личи от причините за това правило, които съгласно релевантните за тази цел национални тълкувателни правила могат да бъдат изведени от подготвителната дейност по приемане на правилото.

34 Второ, както отбелязва генералният адвокат в точка 63 от заключението си, видно от съображения 7 и 8 от Директива 98/48, с която се изменя Директива 98/34, първата цели съществуващите национални правила и регламенти да бъдат адаптирани към новите услуги на информационното общество и да бъдат избегнати „ограничения[та] на свободното движение на услуги и свободата на установяване, водещи на свой ред до повторно фрагментиране на вътрешния пазар“.

35 Тази цел обаче не би била постигната, ако правило, което съгласно мотивите към него очевидно има за цел и предмет да разшири обхвата на съществуващо правило по отношение на услугите на информационното общество, не бъде прието за специално насочено към такива услуги по смисъла на член 1, точка 5 от Директива 98/34 само поради това че тези услуги не се споменават изрично в оперативната му част, а са включени в по-общо понятие за услуги, обхващащо както онлайн, така и офлайн услугите.

36 Поради това национална разпоредба като член 10, параграф 3, точка 3 от Закона за игрите е технически регламент, който, преди да бъде приет, трябва да бъде нотифициран на Комисията, доколкото от мотивите към тази разпоредба ясно личи, че тя има за предмет и цел да разшири обхвата на вече съществуваща забрана по отношение на предоставяните онлайн игрални услуги — обстоятелство, което националната юрисдикция следва да прецени.

37 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 1 от Директива 98/34 трябва да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която предвижда наказателни санкции за предлагането на хазартни игри, лотарии или залагания в Дания без необходимото разрешение, не е технически регламент по смисъла на член 1, който подлежи на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 от посочената директива. За сметка на това национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която предвижда наказателни санкции за рекламирането на хазартни игри, лотарии или залагания, за които не е издадено разрешение, е технически регламент по смисъла на член 1, подлежащ на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 от посочената директива, доколкото от мотивите към тази разпоредба ясно личи, че тя има за предмет и цел да разшири обхвата на вече съществуваща забрана по отношение на предоставяните онлайн игрални услуги — обстоятелство, което националната юрисдикция следва да прецени.

**По съдебните разноски**

38 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

**Член 1 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която предвижда наказателни санкции за предлагането на хазартни игри, лотарии или залагания в Дания без необходимото разрешение, не е технически регламент по смисъла на член 1, който подлежи на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 от посочената директива. За сметка на това национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която предвижда наказателни санкции за рекламирането на хазартни игри, лотарии или залагания, за които не е издадено разрешение, е технически регламент по смисъла на член 1, подлежащ на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 от посочената директива, доколкото от мотивите към тази разпоредба ясно личи, че тя има за предмет и цел да разшири обхвата на вече съществуваща забрана по отношение на предоставяните онлайн игрални услуги — обстоятелство, което националната юрисдикция следва да прецени.**

Подписи